

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 378.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139982999072256/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

mel, som var eet. Saa vilde Freden jo forene Hjertet dermed — — blot Hjertet stod aabent — det vidste han.

Han havde netop skrevet et Brev hjem, men nu kom han saa stærkt til at tænke paa sin lille Søn Hans — eller Hänsichen, som han blev kaldt; — saa satte han sig ned med det samme og skrev til Drengen et Brev, som blev lagt inden i det andet:

»Naade og Fred i Kristus, min kjære lille Søn! Lad mig see, at Du lærer godt og beder flittigt. Gjør det, min lille Søn, og bliv ved dermed; naar jeg kommer hjem, skal jeg nok have en smuk Markedsgave med til Dig.

Jeg kjender en smuk, dejlig Have, med mange Børn i, og de har Guldklæder paa, og gaar og samler dejlige Æbler under Træerne, og Pærer og Kirsebær og Blommer, de synger og hopper og er glade, de har ogsaa pæne, smaa Heste med Guld-Tømmer og Sølv-Sadler. Saa spurgte jeg den Mand, som ejede Haven: hvad det var for nogle Børn? Og han sagde: det er de Børn, som gjerne vil bede og lære og er fromme. Saa sagde jeg: Kjære Mand, jeg har ogsaa en Søn, han hedder Hänsichen Luther, maa han ikke ogsaa komme ind i den Have og spise saadan nogle dejlige Æbler og Pærer og ride paa de fine, smaa Heste og lege med Børnene. Saa sagde Manden: Jo, naar han gjerne vil bede og være from, saa skal han ogsaa komme ind i Haven, og Lippus og Jost med, — og naar de kommer her allesammen, saa skal de ogsaa faa Fløjter og Pauker og Luter og alle Slags Spilleværker, og de skal dause og skyde med smaa Flitsbuer.

Og han viste mig en yndig Eng inde i Haven, hvor de kunde danse, og hvor der hang bare Guld-Fløjter og Pauker og fine Sølv-Flitsbuer. Men det var saa tidligt paa Dagen, saa Børnene havde ikke faaet Mad endnu, derfor kunde jeg ikke vente paa at faa Dansen at see, men saa sagde jeg til Manden: Aa, kjære Herre, nu vil jeg straks gaa hen og skrive det altsammen til min lille kjære Søn Hänsichen, forat han kan blive flittig til at bede og lære, og kan blive from, saa han ogsaa kan komme ind i den Have. Men han har en gammel Faster Lene, hende maa han da faa med? Ja, sagde Manden, det maa han, gaa hen og skriv det til ham.

Derfor min lille, kjære Søn Hänsichen, lær og bed nu